

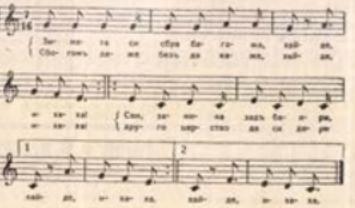
Изъ Красивата Рила

ДЕМИРЬ-КАПИЯ

Зимата си сбра багажа.

1. Изъ полето кътчулечно
никакът тихо и страдливо
и показвай предъ главлики
полските цветя, тревични
2. Прът разцфона минухари
да имъ свѣти изправира
пламнами си катъ сбѣщици
срѣдъ зелениятъ тревини
3. А юношите нежно гали
предъ шѣгъта въ сънь заспали
шепне имъ: „Дечница мили, „
хайде, стига сте си криши!

(Изъ „Дядо Мразъ и първа пролъжка“ — М. Перникова и Добри Христова.)

ЗИМА

Зима вече лѣтѣнъ день,
и въстали дено студианъ,
кои икна вече да зрятъ,
кои икна вече да пѣятъ.
Студъ и вѣтъ вече появиха,
и съзижданъ азъ конекъ,
блѣкъ хубави склонини,
като жалъ перущинки,
носа, зона и сега,
тулья пръвъ и пустота.

Ганка Ив. Христова
Б-ва ил. гр. Харманьбъ

Съѣсъ

Нѣкъ вали и стели
въ поля и гори,
ако go обичашъ азъ,
достъ ноги ти на насъ,
зрятъ деша,
иметъ съ шиница.
Люис, Милосъ,
ако чакашъ и то Тинекъ,
и зачервени бузини
викове и пѣнички,
и пъръзакъ стигахаме
съ викове се спуснахме,
съ викове се спуснахме.

Хипатия К. Чакърова
ученъ отъ IV. ет.
София

Бабо Зинко!

Бабо Зинко, бабо Зинко,
ти си много завъ,
си настинки, съ болести,
тукъ си ти доша!

Възъ на двора си игръватъ
здръвни деша,
на болитъ ти не инвадъ
бледътъ лицъ.

Бабо Зинко, съзидъ ги,
не биди тай зла.
поязгии и разпръсни ти
гъстата мъгла!

Любчо П. Дочевъ
ученъ отъ I. ет., при учи-
„Москви“ II. гр. В. Търново

Зрящето на ски бързътъ
реконата на въ „Зрящъ“ за да
се плязатъ икономи и да абон-
ратъ по едно другаре.

Гостоприемните катерички

Въ корубестия дънъръ на
някъ дѣлъ възъ тревата,
ше се засенка единъ стете-
възъ красътъ и съ дълъ-
гурката оловница мола на
бълъ, но скъпо така унка и
едзлазина. Катеричката не
е сама. Тамъ ти живееше
своето семейство, което се
стоеше отъ „госпожа кате-
ричка“ и три дечичи, които
ще съзка така породицъ и
едзлазинъ като башата. Въ
затъ катеричката помнила,
че само така ѝ се бѣше присто-
рило. Та се усъдила. Покучува-
ше съ постолъ.

Тогава башата стана и от-
вори вратата.

— „Кой е тамъ?“, извика
той съ своя бодъръ весъль
глъзъ.

— „Дълъ съмъ, съмъ!“, от-
говори икъ отъ възъ — „Уми-
рамъ отъ глъдъ и студъ. По-
зволете ми мъничко да възъ
у възъ и се постолъ.“

Бедната башата отвори цѣ-
лата врате, и камъ:

— „Влезъ, азъ! Ехъ че
изразована ноша! Върже влъ-
жъ възте, за да затвори вре-
тата. Колко постокъ на ту-
денъ, и ще измързна!“

ТОПЪЛЪ ЮГЪ

Отъ далечнѣтъ морета
гости пристигнаха вече тукъ
и по сълнчнѣтъ полета
се засенка топъл югъ.

Затоката си инизи
блъсъ-сънчанъ смъкулъ
и се спуснала въ рѣмата
жакнатъ води съ камъ.

И избистъ си небето
свойта пустъ тъмнина,

зангрива надъ полето
съзличава скѣтлина.

Янко Д. Урумъвъ

Веднага скочи въ станчичата
едно питомо здѣй. Колко бѣ-
ше съ съзмънъ горючото! Ко-
зината му бѣше оцапана и
разтворена ушата си клепна-
ти надолу. мусташъ му раз-
перенъкъ. Въ единъ си кракъ
ущастъше силни болки отъ про-

студа, а онѣтъ му изглеждала
тажки и изморени. То изглежда-
ше тѣтъ шутово и прелестно,
че една ли би могла да
се поизвърши.

Майката-катеричка подигна
предъ си лапи отъ изум-
лението. Башата се разбръзда на
настинъ защо на единъ столь
до печника, въ тъто време
най-голямътъ мудътъ донесе
жажди да си похане.

Здѣйто изиде всичното ад-
не тѣтъ лакомо, като че ли съ
не бѣше бло.

— „Дълъ не съмъ виновно!“
отговори здѣйто печничо. „Не
зъвъ, че ѿ настинъ твъръ-
стъдъ. Сънгътъ го и не може
ниде да се настинъ ли-
стънъ зеле за покачване. Ра-
бира се, азъ желахъ да на-
мѣра икъна работа, лутахъ
се, търсъхъ азъ напразно. . . .
Нашата съседка не мога да
разбере, какъ се наре-
дихъ, тъй любаво тукъ.“

Най-стария човѣкъ въ съвѣ-
тънъши 163 години

Паренътъ, 21 денъ — Вес-
енънъ „Линъ Парненъ“,
съобщава, че вчера въ едно
село край Аланъръ отпразду-
ва рожденъ си денъ — най-стария
човѣкъ въ свѣти — възрастъ
баба Фезли, която на-
върши 163 години. На празнен-
ството се ѹви резидентъ на
Аланъръ и официални представи-
тели на френските колонии
австралии. Стареша била по-
здравъла отъ цялото население
като получила много по-
даръци. Въчната големина е отъ
голяма Аланъръ Фезли пра-
ждала да хвърли блокъ Мин-
навата година корабъвъ стар-
чесъ посетилъ Франция като
очуудъ на всички преко-
силъ Средиземното море съ ве-
ропланъ. Въ Парисъ официал-
ни лѣкарски комитети преглад-
да шателено арабинъ и му издадъ-
ли црънчено свидетелство, съ ко-
ето френската република удо-
стоирава, че алабумъ Ри-
дула е действительно родомъ
презъ 1774 г. Той е билъ съ-
дете, какъ полека-лека фран-
цузинъ въ войници пренесъ-
вончилъ зени въ Африка.

Синъгъ

Синъгъ добъръ е наизвѣтъ,
дворътъ ѵѣзъ въ побълѣя,
цивилъ дървата крѣзъ
клонътъ съ самъ синъгъ.

Лъкъ птичка розъ,
рохътъ пукавъ синъгъ.
Само Петъ съ шайата
на пъръзакъ край рѣката.

Цяла дънъ бѣга и лети,
а събътъ вали, вали.

Ляла Г. Левова
II кл. с. Райково
(Смолянско)

Възътъ здравецъ въ с. Длъници, Еленски здравецъ съ башата
унелка г-жа Радева отъ с. Арбанаси, Горно-Оряховско

БИБАТОТЕКА ЗДРАВЕЦЪ

ЧЕРНОГРАДЪ
БИБАТОТЕКА
ЗДРАВЕЦЪ
БИБАТОТЕКА
ЗДРАВЕЦЪ

2

И то огледа занисливъ, то-
лата, чиста станчича на „кате-
ричките“.

— „Много просто“, отговори
башата съ едно серино из-
ражение на лицето. — Ние нико-
гъде не се ленимъ и се гри-
жимъ за здѣйто. Оти всич-
ко, какъто наимѣни, отдѣ-
лени по място на страна.

Слезъ нѣколко дни здѣйто
отпукъ.

И отпукъ, когото пакъ гла-
ваша и кръщаша, които
сѫжи нѣколко да биде то
трудолюбиво и спестиво като
катеричките!

И катеричките отъ свѣти стре-
ни не го забръвна.

Често пакъ, когото пакъ съ-
зължава и кръщаша съ
дълъжава, не за него и нѣколко
да знае, какво е станало съ
него. Напротивъ! Тъ нито го
възяла вече, нито чуха нѣщо
за него.